

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy kryteriami, na podstawie których należy rozstrzygać o tym, czy prokurator wyznaczony jako wydający nakaz organ sądowy w rozumieniu art. 6 ust. 1 [decyzji ramowej ⁽¹⁾] jest organem sądowym zgodnie z autonomicznym znaczeniem tego pojęcia w art. 6 ust. 1 decyzji ramowej Rady w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi z 2002 r., są okoliczności, że (1) prokurator jest niezależny od władzy wykonawczej, oraz że (2) w jego własnym porządku prawnym uznaje się, iż sprawuje on wymiar sprawiedliwości lub uczestniczy w sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości?
- 2) W przypadku odpowiedzi przeczącej – na podstawie jakich kryteriów sąd krajowy powinien rozstrzygać, czy prokurator, którego wyznaczono jako wydający nakaz organ sądowy w rozumieniu art. 6 ust. 1 decyzji ramowej, jest organem sądowym w rozumieniu art. 6 ust. 1?
- 3) W zakresie, w jakim kryteria obejmują wymóg sprawowania przez prokuratora wymiaru sprawiedliwości lub uczestniczenia w sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości, czy należy rozstrzygać o tych okolicznościach na podstawie statusu, jaki prokurator posiada w swoim własnym porządku prawnym, czy też na podstawie określonych obiektywnych kryteriów? Jeżeli miałyby się to odbywać na podstawie obiektywnych kryteriów, jakie są to kryteria?
- 4) Czy prokurator Republiki Litewskiej jest organem sądowym zgodnie z autonomicznym znaczeniem tego pojęcia w art. 6 ust. 1 decyzji ramowej w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi z 2002 r.?

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. 2002, L 190, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja)
w dniu 6 sierpnia 2018 r. – Fédération des fabricants de cigares / Premier ministre, Ministre des
Solidarités et de la Santé**

(Sprawa C-517/18)

(2018/C 364/09)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Fédération des fabricants de cigares

Strona pozwana: Premier ministre, Ministre des Solidarités et de la Santé

Pozostałe strony: Société nationale d'exploitation industrielle des tabacs et allumettes (SEITA)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy art. 13 ust. 1 i 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że zakazują one używania na opakowaniach jednostkowych, na opakowaniach zbiorczych oraz na wyrobach tytoniowych jakichkolwiek znaków towarowych – niezależnie od ich rozpoznawalności – odwołujących się do pewnych cech?
- 2) W zależności od sposobu interpretacji art. 13 ust. 1 i 3 dyrektywy, czy przepisy te, w zakresie w jakim mają zastosowanie do nazw i znaków towarowych, są zgodne z prawem własności, wolnością wypowiedzi, wolnością prowadzenia działalności gospodarczej oraz zasadami proporcjonalności i pewności prawa?

3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie, czy przepisy art. 13 ust. 1 i 3 dyrektywy w związku z art. 24 ust. 2 tej samej dyrektywy są zgodne z prawem własności, wolnością wypowiedzi, wolnością prowadzenia działalności gospodarczej i zasadą proporcjonalności?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylająca dyrektywę 2001/37/WE (Dz.U. L 127, s. 1).
